

AUTHOR _____

NO. 1909

TITLE ס' בירוש' יצירה

RR _____

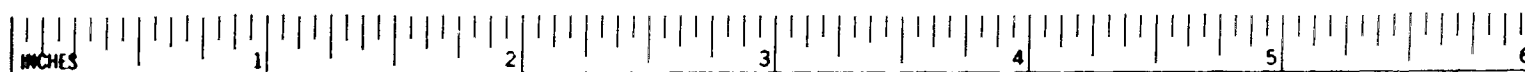
הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

IMPRINT _____

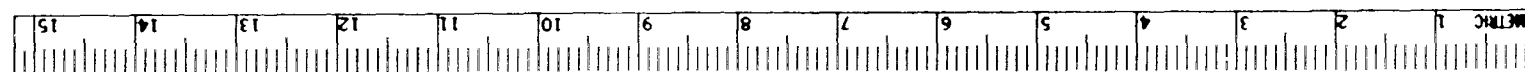
CALL NO. _____

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

DATE MICROFILMED _____

C 2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION

468

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

פ"ו

פירוש לספר יצירה

חוק ק'

מיוחס

ל' בונץ בן תאומ

מנוח ז"ל באו"ם הספרים להמשלה

ב"ר

פ"א ק"ל

תחת הסמך 1046 מ

אנחנו

לכבוד הר"ח הקב"ל מהור"ר

למח"ה קב"ל י"ט

ז"ו

לראו אייטש בן אלה אגאמיליוס

דמוג קי

זכרים לאזכרים לזין להם אזכרים כמו האל לברך
 בכתפיו זה הוא הברך דור כראו וכמו וכסה את זין
 מראשית האורף זה האורף זה לפי הטורף זה לטון וס מצרים כן ג'י
 ולוב רחבת יבוס ותפתח האורף את פיה מרחק יצא כן קב"ה, אולי: ע"ה
 ע"ג דמג בדיונו מראשו זה רגלו הנגד וכמות אלה הנבר?

הזכרים שמה כיו הכתו אזכרים לנבראים לזין להם
 אזכרים כזו להרחיק האטון ולהנחיק הברך אל מביע
 ונצחין השל כמו לאתרו, בקרה תורה לטון כל אדם
 זה כן לא נכון להאמין כל אלה ליהיו להם אזכרים
 גרמייק לפי לאנו רואים נמנעים מהם ודפי להכריזם
 מקיזים להם אהן נאזין היענין כל וכן לבוא ית' כל
 הארץ הנהכרים לו הם ע"ג של ואלו פלסטיק ארץ
 ליבוי ומקור של לטון האזכרים והמנחיק והצורות
 והתמונות כל נמנעים ממנו ואלו יצאו קטלום בנחש
 ונלמדתם מאוב אנפלוטעס, כי לא ראיתם כל תמונה
 אפיון אינפס רואים גולת נול הנה כנף בארנו כי
 לאל האנזוט אמנות המבות לזין לוות אלה אחת
 וכאשר תקביר אחג עין תבין כל אחג מהם את כל
 וכל אחת מנבל רדות ומברקלת הפכה מהבוא ית'
 כאשר בארנו למעלה ואחר לבארנו קנה אדען לשל

כן ג'י יעלה
 זהו אהין ונחא
 המה כחולין

- 94 -

המלות הנכרות אכורא לות אחתי אצני אחג ולמה
 אחתי הוציאתה חג אכור של מות אחתי לפני מוכרות
 מה אחתי שלשה רגלים קטוק אחג אכורא ית כמו אהיה
 אשר אהיה שלחנ וכמו נבל נבוג וכמו ה' סוף ה' סוף ה'
 ומן וכמותה אהן להנצרות סודיות קהן להכור לטעות
 של איתנו המתק אחייק ואני אחתי אף יצוג קטג
 לזה הינן רחוק מוג יתק כרחוק מזה מחדית אורחא
 כרחוק חי ממת וכרחוק יכול מלאה וברחוק קצות
 לאין רבנות אפס מחובצ ומחוקר לפי לפורא ית חי לאינו
 מת והוא מת והפורא ית לאינו נאה והוא נאה
 והפורא רבנות לאינו רבנות אפס והוא מחובצ ונולג מחד
 אמו ומחוקר מאכרוס ולאר טכסוק כלאר כל אבז.

אחייק סטולט

כן קדי אבטון
ביע שיטי.

ס
בראשית באותיותיו
וקלם בדאסות.

ס) היצרת המצות: וכאן ומהן אד 95 הבין והנייר רת
 ואי נכרף מאמה, וכפי הנראה חסר קזה וזל (א) ושיני
 כירולש מחולקים המה, ואמכי הסתעף זה למדת
 זל - קציון דק והתהה מבינות מאד. המצות

- 106 -

93 Paris
2/1/4

הנייר

94 Paris

- 101 -

הנייר נ
ואו נכתב יאלי

- 102 -

94 Paris
ד'תש"ד

בני ברק
ולו נכרץ
מחנה

Paris 95
מסוד 47

והוא נולד מן האויר היצוי מן הריאה וחתוך זוטו
 ראש האשן כה הליניק להיות הריאה זל הולג בזמן הקלות
 והיו יחס כבדה משמתן לאו מן השא החקות אפי אפי
 מצטרפת לבק מוחב אר ומצטרפת לבכריו לצריכות
 חקרותה והיו הלחמק להם חחוקיק מל הגזוק שהיא
 הריאה אפי להיאה היו סקר האויר הניטור האפי משמ
 אפי למתן אפי לא לי הדכול שאז יכבה לא קצלו חייק והוא
 האב והכבד והוצטומרא וצריק הטקד להוציא אפי הננה
 והכנים חויר צונן מחול כפי לבחל קו לא לי הדכול
 לאו תכבה אפי הדכול לבכבה ויתבטא הדכול בקולו וימת
 כמו לדולה הנפת הימות והאצק קפול אחר קולו הנגזרת
 והאויר הני למוציא זוטו הריאה הוא פלי הנלימה
 בקצח והוא לי הגבור קאצק וצח הגבר הפי אפי
 זמות והוא המבחר. זבל לבד פכולות הם קנצ
 כבצת והלכדה האלו אינן מצוואות כי זוק באשח
 מבין אפי האשונות לל אחר אלו הלכד תורה אפי
 נולות באשן דרקיק זבל קלאר האשונות הושק אפי קול
 צורת אחת מוחבת אפורות זל הנול הוא זכר
 אפי אפי ומלי טבריא הם כהם האשן הדכריוק
 והיורקים זוטו והיתקוריק קו והאוקציוק זלן

אפי מחוק
אמאוסט.

כפי תוק
ואקו?

- 104 -

אכלו לפני הים כלומר ימנו יאבד יום אורח האטמ ז"ד ספר
 לא ז"ד ספר והאנשים ההם האצטו הרוש הגאות הגולה
 והקטנות והם בהם סכד ירושה ואין גנולת צ"ח והלכד
 הכפולות האלו נקראות כפולות ארץ לא אחת מהן
 אחת לא שם נאות מן הארבעה וחסלה נאות אטכד
 הזבג אהציוס מ"ע"ו קנול שהוא משרת"ס האויר היוצא
 מן האויר הריאה וכלי האויר הם פלי הבזור להראש
 לבהם הוא הפחון האחרון לבהם הם הלענים וזבג נעץ
 ביניהן צ"ח במקום אחר גולת המקום הנ"ל בדורת הזוה
 ית. וכלמסל הנאות השבדה הפולות יאה ילדיו ולעין
 לזכרם בזה הספר נעלו אונתיות אצ"ל אצ"ל ילדיו
 ותלד אונתיות וכן השבדה האלו מה לאינס מצויים בטכד
 אטון ירדני והוא הכות הרקויה והר"א פרי"א פ"ר
 בט"ח והר"ל הרגשה לאמרו שהוא מוחס"ט או נלא את ילדיו
 ויש אדרגיים נאות לאינס מצויים אצ"ל הערקיק והם פל"י
 הנקובה גאטו כמו גלית רפה קנול וכמו. ה"ל הנקובה היא
 כמו כן וכן מ"ן אונתיות אצ"ל האומר ליש אהם ממספ"ט
 ז"ס חלף והוא דבורה ג"ל : ע אינס כ"א ש"מ
 אונתיות ממספ"ט אדר"ק קנור והוא אדרגיים מבין

הת מחנך
בכתי.

כן כ"י

ז' פדמיס כ"י
אונתיות.

כ"י פד"ג

כ"י ג"ן.

כ"י ממספ"ט

-186-

Paris 1791
מס' א'

לאר האומות באום וקצור ונקול גדיניניק רחוק קב"ח
 מידע ואיצונו אינחנו מספיק נין מן תוד נעמי גני והיא
 מן החיך והפא הבנושה כפא כיוכל אפא פני והם
 מאותיות הנפה והיה חכס אחס מקלסנו למו יצחק
 בן שלמה ^ס אומר באשה איצו הסכרניק כי הטית אלה
 כלו שהיו נורא ויטד אהלו אי פבנו והיה מניק הח"ח
 והיו כמכתל ט' והיה נורא איצרכו את אונק אהיה
 נורא צדי הנקלסה מאדו והוא פומסה בא"ת והיה האקן
 הדיה מוטבד במרדא והנו מלתויק זס הסדקוס באותיות
 א"ל ל"ג אנו ולהם ^ט אאותיות אלא לוג לנו לרוק לאונק
 מצוות איצוק והם הפ"א והפ"ב כי הם כותבוס)
 אוי מהם מי לקותג אורח קימא וכותבין פלוו והוא ילג
 ינאו כובנן ובאוננו ^פ פשתבנתרו וכותבוס קולו קב"ח
 והפ"א מן פלוק אינה מצוה באסן זכד שטבד והם
 מוסיקים אליהם למ אאותיות והם הג"א והנ"ח ואלו היינו
 מבקרים בחוק הנפס קנאות קין אוננו ולסונן היינו
 מאריכטן הינן הספר והינן יוצאוס מכוונותנו להינן
 לאוה נמכוונן. זהו פ"ל לעד פנאות אכל לניק ילג
 פלוטות נקראות פלוטות על אחס מהן יורה על נול א'
 ולוי יסור ממנו אגולת והוא זפורלנו

חסרות פה
 איזה מאת
 והניד רג
 בלתי

הגהת הסופר
 דכו פארול
 גבאן יוספ
 אק נחסר

- 108 -

אין להם שום אמת בלשון ולא היו מוכות על שום אמת בלשון
 ולא היו מוכות על שום דבר אלא התנועתו בלשון אלו
 ונבדו ונזכרו אמין ואורו בברנו וכבר השלמת הוצאות
 הסוג הזה וזוהי היה הדבר כי אינו נבדד לשונות התנועה
 תלדה בפה והסבור המושלן טעות והטעות היתה שם
 הנבדד מאריך הזמן אינו שם כי לא הספיק וזאת אמרת
 סבורת אחרת בלא גלל בלא הקדנ"ס בלא צמ"ט בלא
 ס"ת בלא יול"ת בלא ח"ל בלא ב"ה"ך ויש אחרת
 תוספת ברכות המסך ונבדד בלא אונתיות השניה
 וא"ת אונתיות אצל בלא המוסיע אונתיות החלקות
 ואונתיות המסך ואונתיות המבטא ואונתיות הנול נקראו
 אונתיות החלקות ללא השמות והם חלקות ונקראו
 אונתיות המסך ללא מנוצבות אוטמו אונתיות בלא
 ונקראו אונתיות הנול לזמן בלא נול אלא בלא לזמן אלא
 מיון ביבד יבד ומיון בלא יבד בלא סא"ח ח"ן וס"ת
 א"ת הינן ההלכה השלמה אומה זלריק ולתי"ם
 אונתיות נבדדו בגלל במאמם וזלריק ואומה לזריק
 חיצוץ אלא ללא ואחור נה ס"ת אבד אין בטובה
 אמרה מיון וז"ל קצרה אמה מנהג באינן צד לקלן
 והמיון אצל עם ללא וללא עם אצל חוגרות חלוה

הנון כמו הקי
ק"י

155/155
 הינה! אטון
 הכתוב
 המדובר

- 110 -

Paris 17
מחבר א"י

III

נמצאו מאתם וישראלים וזוהי לדברים נוסף כי הגבור
 וכל היצור יוצא מהן כירוש חונן פתח ואחור והגבור
 חונן החלום וספרו ויתחבולו אתן בקרובים למתפללים לא מה
 לקראו הגורא ות' והמשל ד"ה של בגורים כליתיהם
 יכנסו אל של בקעים מתהפכין והם מדינה ומנהג אחר
 זונג מהם מה להיות אל למ אונותיהם והניח האחר ולא
 באר איכות היצור בה זונגם ומה לקבל מיסוד הספר
 בזונגם אל למ אונותיהם הוא טעות מאד הגם לקרא
 היצורים ואל התחילו דעות של אדם אל יצור זה
 וזוהי נחלק יצור זה וישל הפסוק ואמת וקצור ד' אחר
 יצור היצור הזונג אונותיהם אל אחר הוא מהם והשאלו
 והרכיבו והחמלו במו להצטרף בזה לתפס כי רוב לוקחו
 האדם לחמש זוחל באשורו כל האשונות מן הדורו מן
 הארץ הוא החמלו והוא מוצאו כלשון אלו אדם יליקוהו
 המליקים מטפילה או כבוד אם לניח או למ מניחה או
 למ לאינו נובד אדם יצור זה ואלו הגפויים כזאת
 דגד ודגד ארזו אלה הם שלושם וכלתפילת אונותיהם
 תאמר בגבי דגדי רגלי וכלתפילת אונותיהם תאמר :
 דגדן דגדן רגלי ואלוהי רכובו וכלתפילת אונותיהם ארזים
 תאמר דגדן דגדן רגלי דגדן אונותיהם אונותיהם וכלתפילת

כפי הזונג
ולקרא!

לא ככניו
היוס שארץ

-112-

97 Paris
מסודר

ואז תשפיל הלה או אחר תאמר חבדיו ואז תשפיל
 זכות תאמר חבדן ואז יהי היקר רבוי כמו לאתה
 ואז תשפיל אישך נראה תאמר לפחות ואז תשפיל קהלה
 אקלה תאמר לפחות ואז לפחותהק נראה הינל יד
 זכר השט הכניו אז שנים כמו כן כשתשפילו אישך תאמר
 בני נראה בנייך ככניו ביוג ואז תשפילו אזולתך תאמר
 בני ואז תשפיל נראה אישך או אל אחר תאמר בני בניו
 מהם אחרינו והוא קניו אז אונט אחת כמו יך יג וט
 כשתשפילו תאמר יכה ימה יטה; פאל בא איתני, הבה
 הבה הטה פאל ידע, הן הלה הט צווי; הבה הבה
 הטו יכו יגו הבה יכו הבה יטו הבה וכלתשפילו אל
 פאל כניו ותשפיל אקלה תאמר הכיותם הטיותם
 הנה כי האחרים לא יבנה מהם בקור עד ליליטנו
 פאל כי באמתך הלה נפאל אז כאל שרץ אוהה
 אז פאל ידמה כמו וצו כמו לפארנו הבה אז צוה
 ואחר כך סוף או אחר צוה. לכה פולות קגד כריות
 מתנהגות באשונות חיוק שאוק חכמה דלר חן רד
 אמלה קלמ אשונות ה' אג' צו' צו' כ' פא פאל רול רל
 תיו תיון אמר רן אקלה בקור וחלש פומשו דוד יצו
 הכורא ית' מפל להאונותי' הלגזה חרה כל אחת מהן

רד אא דד?

-114-

על שני קלות בזה ושבזה אונתם איננוק הלכה היתה
 כיון כמו המתהכבד באותן אז כפולות שהן תמורות
 ונרצון תמורות לני לכן קצו הפך כמו החיים והמות
 והשוק נפכו והחכמה והכסילות והזלר והזניות
 וההנהגה וההכסד והכסד והמוזר וכן הפגרות כא קפי
 והזבבות. לביד כפולות קמג כפרי כמג לבד
 קצוות משה מלה מרח מחדוק זכין ברוא והיכל
 הנבל מוכן באמצע והוא נושא זאת קואף אמר להקרא
 כמג זהו הלבי אונותיו הפולות לפעה קצוות מנבולות
 והם אחור עקם ומזל יקחתי ימין ולמאל והיכל הנבל
 נקודת המזל לפי לפי מרחק מן המרחקים השלה האל
 יצוי נו מכל אחד מהם לאור כמגבו ואזי איך לך לך קו
 מהם מנקבה שתחנהו כלל חזאוק ותבול נקבה אחת
 בחלק השלה נויק המתבדקניק לשלה קצוות כלל חזאוק
 נתחברו חזאי קואף זה הנקבה הריא שהנו הוצא מדאק (כ"ב מ"א)
 שום אוק אמצו ממנו ומה שאחריו אז קמא מן ימיו
 ולמאלו אזי זעלם שאי יתקצו חזאין זה הנקבה
 ההיא חז לך אחד לני למה יצירת בסוג יצירת
 הדורא ית' והוא שאמר והיכל הנבל מוכן ה' באמצע
 וצנין אמרו והוא נושא זאת קואף לאמר שנקודת האל

- 116 -

דמג קי

כבודיות של נקובה מנקבותיה מן אחרת ונולא
 אותה איהיה בין העקבה האמצעית הנקראת מונק מן
 אכום ונולאה אורת מן הסוג העץ העץ מוסגות היתירה
 נבין נב העליון אמציו אותם תמצאו דני/ הס' כ
 וחנאל. לכך כפולות הג' כפולות חקקן חזקן ובר' כפ' וצ'

בהם כוכבים גדול אומק בלם ולמידים הלם אמין חנן
 לבנה ננידים ולכך ארצות ולכך לבנות חכב לבודו
 תחת השנים אומר לזכר הים כפר הלפניות הנמצאות
 גדולות וזהו הכוכבים הלכה וגלגליהם בלמים ולכך כפי מוטט
 ארצות אומק לבנה לבוד ולמדו ההרגלות הלכה הם
 לו ההרגלות האומק והם הדינים והאלם והנתיים
 והיה פעול אדם בלם אחר ז' אחר לה אלם
 בונות לט בום שלם אכניק בנות לשה בתים ארץ
 אכניק בונות דלרים וארבה בתים חמל אכנס בונות
 ק"ך בתים לשה אכניק בנות תלב בתים מטן ואולך
 צ"ו וחלוק אין הפה יראה אמת ואין האגן יכול לשה
 כפ. דברנו הפיכוד צ' הפירק בתחילת הס'

כפי ההלכה השלשית בפירוט מספיק וגברנו אולי
 אלו המלות הנבנות מן האותיות אומק ואך הדנין
 כפי כן בתחילת המס' בלם וגלגלי. אף בידי

- 118 -

Paris 99

מסוג א

וכתובי וכלשו ומה לאחר צי ויזענו לאין קטנד האטק
 כל האשונות יותק מן החטעי ואזק יתול יותק מחטעי אז יתול
 יותר מחטעו אזו יתול אלא בהלכות וזכרנו מה הם
 ההלכות והשמות לאינם יבודיוק והשמות הנכונים כמו
 המלכות מן שרד והמלכותים מן צפצף ואזו הם הלכות
 וקצת וקציה וקציהם וקציה וקציה וקציה הם כלם
 מקצת שלש ושמך מכותי ביוג קציו והא מקציום דהפניו
 כל הקציום והל מקציום דהפניו וולתם והוא רוק קציהם
 והיוג מקציהם דהפניו כל הקציום והל דהכנואלאזו
 כל הקציום הל כל אדם קציו הקציום והמק מקציהם
 בה כענין כל אדם קציו הפקציום פקציה שזאת קציה
 דהפניו קציהם הפקציה וכך בארנו התחלת צי הספר
 להציר קיביעה מן כל כזה יביאות המאות למסג' מה
 לצי ולק' מן החקור המזלם כמה להוא קטק או מן הימין
 לתצ' אצווג אמה ליהיה הוא מנין המאות לווציאק' השג'
 מאותם האותיות אחד באחד אחד אלהאחד אז יצטרפו
 ואז יתקנו ואחד קציום שנים והשל אז יצאו מנין אזה
 לת מאות פקציה וקציום קציהם לשה מאות והשל קצ' קצ'
 מאות אצ' אזו יתכן אצאות מן השכיודי אלא קצ' מאות
 וצדל כצ' מאות מן החטע הוא קצ' ואזו יתכן אצאות מן

כן קצ' ופני
 הנראה לא יתול
 אחד ממות
 וטע' הוא

קצ' והיא
 קציות ויניק
 אסמ'

אולי צל בה
 כנוי טואו -
 פקציום ?

קצ' פקציות
 כן קצ' ואזו
 מנין ?

כן קצ'

מאות מחוק
 קצ'

- 120 -

- 122 -

100
Paris

לאמר האלו הי"ב אנו להמחית סגרי יצירה אשר לשם
מיסובות הכורא ית' אי אקלס לחלוג על לזכר מן
ההיזקות החמל כשאש ולכח הלקים מינינו באמרו
למוצה ריחה ואחר כך תלמיג ומזלה האין המבוק וההוא
פלא מן הפעולות והואל ואינו כרס אי אפלר ללא אמר
כצון והואל ואמר תנועה אי אפלר ללא אמר הניח וכן
באמרו חכמה כמו כן אמר סילות אלא ליתכן כמו לאמרו
זהמתי בספר הצי ברקיש גנאלו זלמה לאמר אחרת
זכינו י"ה שהוא באר הסגרי קלסן זקוק אבאו אה"כ ג"ס
זקבן והילו הסגרי פרינוש ואיגדה האמה הן כן ע"כ
וכאינו לתקן צ"ה הפית כפי'
ההיזקות המברך לפי שהציר החיים הוא והתנועה זלמה
לכדולתנו והמחלקה המיוחדת לאבק מבין לאר החיים אבק
הדואק השלף והתנועה ה' השלמת חיי האבק והחיים
כאק והמאזכות זכ"י לבק חיי האבק וכן הצחוק שהוא
מיוחד לאבק מבין לאר החיים וכן הפוס וזה כמובן מן
התנועה לתקנו הצי הסגרי לוחסו אורמ' לנכס החסיד
ז"ה אר"י חרד נושאיק משל ואומרוק ואתה הפן יחיה'
הכורא ית' ואה"כ אמר מביתן ז"ק גבולי אולכסן גבול
מזרחיים צפתיים גבול מזרחיים גבוליים גבוליים

אין
חסרות פה
אין מור
כ"ו והנייר קב
וכמה -

כ"ו ע"פ

— 124 —

100
ברוך
עמוד ק'

כוונת גבול מצוות תמימה גבול צבונות מצדקות גבול
 צדקאות תמימה גבול צדקאות ראיות ומרחובות והולכת
 ידיו יד זהם הם צדקאות זולק. כיוון זה שהוא לך כנגד
 אלה ה"ל אונתיות ו"ל צבדיון לזהם כוכדיון גבולות האלה
 הכבודיות וגבולות הבנינות מן האלה האסתרות וכן
 המצרכ והאור המסתות והם יליות שוט דבולה והלגלג
 מאזלעל מן אפך ההלואה ואפך כל המציונות והמגרח
 היליון והוא מגרח הוא הסרתן זליון יולגיו צפמ והמגרח
 מתחמת הוא מגרח הוא תגיו זליון יולגיו צפמ אלה
 הוא כל אצלו כוכב סהו ואחזק בן הצפמ מסתות והוא
 נלד צבונן אז תחת הוא הסרתן אצלו הפוכביון התקדויות
 כנגד קנות זה אזה"ל הגרוס הזלמן כנגד האש האלה
 אזה"ל הצפמ התמימה תחת הוא מאזלעל אכאו כן
 השמאל הזלמן והשמאל התחתון נצלו ו"ל גבולות
 זאלה הם ראש הרוחות ארץ להם י"ל רוחות והם
 רוחות הזולק והם כמו כן גבולות הזולק ואזה"ל אמר
 לתים זלרה פלוטות חקרן צרבן חזבן ארץ זהם ו"ל
 מצוות הזולק כחגלים בשנה או"ל מנהיגים אלה
 מה היציון למ השלוק למ רמתי כנגד לחול ומה ארס
 ונרקבן זלמן כמין מאחזה זק ארץ זה ארמתי זה אלה

כן ק"ל ואולי
שם או ל"ל

זמקום זה ארץ
לורה אז קממה
וצמח החסיד
מה הסופר.

כן ק"ל ואולי
ארס

-126-

אומר שהוא גם י"ל אומיות כנגד י"ל מילות וספר
 שבראו מהן וכן י"ל זכותות מן י"ל חלקים אלה וכן י"ל
 זכרים בזוג האומ' הארקים המלאים והם הנקראים
 כיום בחכמת הרפואה והם הם הידים והרגלים הפולות
 והטחול והפגד והמרה והאיזטומרא והניזבה והמזיק הזמורתי [בן גבול]
 ונקראו מתי צם אפי לאין הצנען מתחבר בו והוא הכי מטוסע
 מלך והמדי הסומא והנקרא כן אפי שיש לו כפי אחד ינס
 ממנו יתרין המאכל יב ליצא ממנו וקדוק הנרעין וזה
 אומר זלמן כמין מריקם וזרען כמין מאמה אפי של רח
 מלך כמות אזה הדברים הפולין הוא הפך זכרו קול
 הפך האיזיות השנימות בהן והאיזטומרא קלמה קרה
 הפגד חס רטוב מכלל חוק הפגד מתקן צנת האצטומי
 והולמה המרה היניהם ורע שונות המרה הירונה
 והמרה הירונה חמה וקלה והולמו אמרה למ פולת הקה
 האחד שופן והאצטומרא רבי לתקן צנתה אוסיז אוקם
 דא זכרו המזון והפכה אחר שופן אה המדי אה דיר והניו
 זוקם אוסיז אוקם והוציא מה לשכנס אויה מן הפסולת
 והוא הטחול צונן יקם לתקן חוק הפגד ואחותו ולשכנס
 למכו הפותם ככבד מן המרה הלחמה שהוא קרה ילאה
 ואם היינו רובוק אחר חנירת יתן ליה היינו

-128-

מחברת
Paris

80

מאוריכין יוצאים מכוני היסוד וכתב בארנו להם
 בכתחלה **ספרנו** לחקור כמו הרגלים אכר אמר
 גם זאת **זה** למטה **זה** עלה אנשים לל הפך מתקן
 אור הפכו והוא כנגדו להפך אלו היה נגד הפך
 אגמר היה משנה אורח אדמו ומבט אורח ואין מן
 הבין ליתבטל שום צדק מן החכמה של אדם מאלו הפרכים
 חכמת הכורא הם וחכמת יצורא אי אפלט אפלט כלע
 דנין. - שלט אמור אלעד פשוות אכן שלט יצור
 אמין יוצא אש ורוח ומין פירוש שלט אמור אכן
 שלט אכורא לומר ואם תשנה אמור שלט אכורא אמר
 הייך כעך זכרנו להם בספר הזה והוא שכר האל כן בני
 וקמים שהאש הוא הפך למין יצור הפואל והלוא שניהם
 אפי' שהאש חמה ובלה והמין ריוק הם הטובים ואחר זכר
 האוויר ולמו קאמר אפי' שהוא מסכים ביניהם אפי' שהאור
 נאור ים האל בחוק ודם המע פחות וזה הלוא ינה
 שפירשנו במה אמר שאמנו אל מע שלט וזמן
 בזמן וזמן אע"פ שלט אמור קצוץ ושלט אמור קצוץ
 כעך פירשנו לזכרנו פירי הלוא וכן שלט אמור קצוץ
 לל קצוץ קצוץ מורכב ממשפכים טה ירוק
 וקצוץ (?) ושלט וסוגות אמר יום הבק והמרה הלוחה

כן צדקאולי
מיתביש?

- 130 -

לבארנו בכרתי ה' וכן לאמר זכר ונקמה ותאר
 אומר צדק במלת אש"ף ונקמה קח"ש. כדכרתי אלה
 לרצוני אומר אש שום מים ואש"ף אש מים שאם ונבנה
 : : הא' להיות אש בזכר אפי' להזכר מכל קדוה חיים
 יתם חס בטבדו מן הנקבה וסמך ה' אף להיא
 המאמר והקבוה בן שלש הערכים מפני כח האש לקבוע
 אפרו להתקן של אש הנקבה יותם חוש סמך אלו המים
 ומוחך השם להיות המסכימה ור"ה אהובוד שפיר הנה
 להנקבות מל"ח נרות במזגיהן והזכרים חמוק במזגיהם
 אפי' הוא שריר יצ"ה מתהו אש ואלה את לאינו יש
 וח"ה חמוקים גדולים מאור לאינו נתפס הבדח הנה
 ח"ה אופא פאוסופי אשר הנה אה"זיא דקק מאש צדק
 נ"ה לאמר ח"ה חמוקים גדולים לא האור ש האור
 הנקב שלח תפס הפל סוכל דקקים כדבין מאג אקפין
 כדבין לומר קוץ הקלן וקוץ האל המיל האור לחמוקים
 גדולים נוצאים דקקים כקטין מאג. - שלש אקוה
 ומאבותהן למה כהלים מבאומהן דלר קדוה אופסן והאיה
 אבדח דבין אמיף עולם שיה נ"ה ח"ה דלר למה ואלה
 ולעם דלר אפדפי ח"ה וקלן יאב(?) שלם אש מים ארוח
 אש אלה מים אלה ארוח חזק מרכיב בתמך תלי קדוה

ג"כ דמיון
ומטויע?

— 132 —

כסא יקאן קסן כמאך כמדינה אב קס
 כמאך כמאמה פירוש ענין זה הכי ענינו כי כפיך זה
 זכר כי הנסרבים וצב תכלאום יאמר לאל אלו
 ומאבותיהם זואק מוחם זואק גאלי זואק טכד ומאבותיהם
 כמ זוליהם להשאלה זואוית פא מואג קלכא והתקל לזב
 וכל לבזה כבלים וצבאותיהם לזדה כוכבום תכבונים
 ופי צבאותיהם לאר פוכבום אבלי כזואק תת הוא לבזה
 לפי להם כוכבום מן האור ולא פוכבום להם לפי לזב
 אמנו קצתם א קצתם אפירש יב גבול זאכסן כמ
 בארנוהו אמרה כלזכרל תכבולום הארצה וכל גבול
 נקבולם מימינו ומאמאלו לכן אמר תלוין בתלי וקאן לזמר
 מונסן לפי להתלי הזי הנו הידוע שאלו לזכו והרזל
 יכחו קלסן אכדי גילן והדע אכדיגילן להם מימינו
 גאלי פוכבום המאחזים אנקלויהם שלהם היוצאים
 המוצר וההוא מזה הגרום ערא כאל וההוא מזה
 החצמ נקא זכ אמה להוא כיניהם ינרא תנין והוא
 תלי לפי לצולת מנסקת באות צורת התלי אמ צלחה
 בך כאלו וזכו אבנו עזובה זמסם לאמר כעום הים
 יב גבול זאכסן תלוין בתלי וקאן אכן אמרל אפירש
 יב אמאלו ופי ראיה לזכר דבום יאמינו זואק שתי

מה גזות בוח
 אכל אנקוים
 אולי להבין?

כן כפי זואו
 מימינו?
 מאוסל כפי

— 134 —

- 136 -

זבולת / הנשנות (אמר) או שהנפש הרומחית אין לה
 לכה שהיא אלוה אפי שהיא סוף החכמות הנשיות אפי
 למך אלוה אלו המצון והכרייה וכבר נכונה דמין תחלה ואי
 אפלי לתכנס במנן שניה מכל הסבה לגברנו. אפי חן זלמה
 גלשה ולקחה כיוצו אמר הדואק והגנה והנפש גלשה והפולכיוס
 לבדה אימך לבדה לגבר נמצאו זלמה וקוד לגבר לוי
 וגלגלים בלוי י"ד מדות וחבלי השנים אמרו הנפש לגברנו
 אמר אה"כ אפנובס בתל הגלגל למנוח הגלוי והגלגל אפי להגל
 מניל אור הגלגלים והנפש הגלגלים דהם אפי י"ד גלשה אלומס
 ורוח זכר גלשה יסודות אלו זכר (אמר) האור אפי ליסוד האור
 יחס נכיוס בטבר מאו אפי שהיא מוצק אכל והוא מתאונג
 יחס מדע מן האחריוס שהם לכניה והם היוסודות מגלשה
 להגלי דהם יחס וזלמה ישמע קצתם לקצתם כפרטיהם לא
 ככלום וידעו קצתם מנצתם ואין בן האור כן אפי שהיא קרה
 יבלה דמגרת ניימט מכדנסט ושניה מדע לא אפי זלמה כיו
 ליתחבול קטן האגמה כלו להם ממדה (?) קצתן הפכדות
 והלכו אפי אמר אפי למחלה ומיך למטה ורוח מכריוס דנימס
 שם האל למחלה אלמר היוסודות ושם האיק למטה מן היוסודות

- 138 -

מטושטש ק"ו

ולק האור אמרתי כיניחם אזי זכר את הארץ וכן שהוא
 המוצא ולבדקה שלה מתמוגגת אורה מה לאין כן בדואתה וכן
 שהוא מוצק ואלמלא כבדותם ולכותם אזי היה תקול מניח
 דהיה פורח וית' שהוא אבון כל פירוואיק. והמתקן והחבר
 הספר הזה היה חכב חסיד פאוסול שלק מניח זה חכמות

פאוסוקיאו אין מו ליבד דברו אלא מו לדיח בחכמת התאוספיה
 השלשה. ופי' סוף אגת האש נולא את המוס פי' להאש
 מתקני אמוק ורפי להיות חמה יגלה והמוק קרוק אחיק והפס הפק
 צי יצו אכן מתקני אונת מכל צי כמו לבארנו פדמוק והאורי
 מתקן כיניחם ופי' תלי דדואק כמאק אט כסאו והמלוו כאל
 התלי אמאק לולג אט כסאו וכן להמל' ד' התקנות התקלוק
 סבור לאינו און מחנינו פקיד ממונה אז כל הכוכבים
 והתקלוקים ופיתוח קלן בלנה כמאק בחבינה לוקלוקלן השמש
 וכן להמל' הוא כדואת השנה והיא המושלח' היא ימות
 השנה כמולו המאק אז החבינה שהוא מארה ופי' אן
 קל' כמאק במלחמה אכן למוגל החוס הטבדי להיות מנוח
 ממזבז השנה קבלי חייק הוא בלב והאז מלפן ופליארה
 קב לוס מאורח מאבד השנה והחוס הטבדי תכבה וקלחכה
 החמימות שקב ימות החי קזא האב וקמות החי קזא האב
 וסלק ממנו השנה וקטא מנהיג חי קזא ופלי כמו לתפס

אפי' חנה מאר
 לאוק' הפומפ
 דפי' כחדי
 כיה כחדי
 צל כדואר, וקאלת
 הסוסר שלה מן
 הנו אז כדואר
 חק סלמאה.

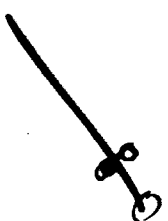
- 140 -

המחמה והצבא הממלכתי בארץ המערבית ואותה העירובא דמס'
 בספר הזה הבן חכמה הגאון ואחר כן התחיל לקרוא לנו
 הפסוק העליון לנו השואל בו ואמר גם זאת צה' לצדוקי צה'
 מלה אלהים טוב לצדוקי טוב ורצ' לדמורה רצ' טע' מטע'
 ורצ' מרצ' מטוב מבחין את הרצ' ומרצ' מבחין את
 השוב טובה גנובה אטובים ורצה למורה ארצות פי' צה'
 אהבובא ית' ברוא האדם מבקשים מתרחקים בלתי הפך
 נור וחוט אוכל וכת' גברנו ע"ה בבאור ואין צריך לענות
 והטוב הוא כנגד הרצ' ומרחיקו והטוב יבא מן הטובים
 והרצ' מן הרעים ואלו להטוב ע"אזה הרצ' ומתקבלו וכן חזק
 אהפך ית' הפכו אפי' למתקחו או ראה היצר אית'אק
 היצר כלומר האנוש אפי' טובה גנובה אטובים להטוב למור
 וגעו אטובים וכן ^{הרצ'} הרעים ברת' אל הא' ואל' ואל' ית' וזכר
 מזהר' כל אחד מן ונתחלה ברת' אל לבד המעין אפיר
 זלמ' הפיתוי אוכל לאו השיב בתיולו איורה אהוא היה
 נורא החכמות החיצונות וגורם אותן ולא היה יודע
 דניש' וכלהיה חלם לחזק הגרע היה נכסן וראו לתקן
 בקמ' אלג'ט' מנוק טדומ'. ואז' כפא' מחמ'ה סי'
 "אלג'ט' אח' אח' לבד דמג'לש' חלוקת' לל' מו'
 אח' אח' מרצ' ביניק' ית' דמג'ט' כמחמ'ה ג' אופ'ים

80
 81

- 143 -

ג' אונקיוס ג' מחייוס ג' מחייוס אלוך פיל אומר ג' אופיוס הלך
והאזנתם וקרה וג' אונקיוס הפצב אהמה והלשן ג' מחייוס שני
מחיוס וכבד של למאל ג' מחייוס של עקביוס והאלך אקל ה' ג'
מן המסך אפי' להק תחלת הכיבוד והקלוט כל אחד מהם נפרד
מאב קצתו וכאור הבחן שהלשה אינן נתקוין אלא אחדים
ש' רביוס להק אחד ואחד זהו ותרונן אמרתם והלביטה
מתחילתם אפי' רביוס כמו כן אלא לקן שלשה כנגד שלשה
אחדים מספיק כינייהם לכן אמר ליתרון הג' למולודיוס ואינן
קוביין לאמר לאינן מורכביוס מספר אלא יתרכב מהם
מספר וכאור הבחן לתחלת המספריוס היא פשוט אפי'
להאחד אינו מספר אלא היא תלת המספר וכך באנו
מיפ' ז' ב' ש' ע' מן הספר הזה לסוף המספריוס
הוא ש' להלכה הוא אחד אמר כמו לבאנו ק' לא נתקבל
מבין אפי' למין אהק ואלו אנכסל מהק מספר אפי' למהק לפי
אהו י' ו' וז' א' המספר אפי' שמענו המספר ש' כמו לבאנו
וארבו הלגד של תוקל כלום המשיגוס אקל אפי' לפי אקל קסל
אלה צבבין ונקבט המניח אפי' נובטת אקלן היוצאיוס מל
זולר כנגדה קלט חלואן כמו לבאנו לתחלת המספר
אפי' יתווי בפיותו החנין ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה'
ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה'

- 145 -

זמורה

המספרים ומאזר לספר מאזר ביניהם מן ההפך הגיד את
 הספור הפזול האינו מאה כי הראשונים והתכונים את ליבא
 כי הגוף זה מילות והטכדוס די מתכבב כמא לפאנו
 חק מן ה"ב מילות ג' מטכד האו וג' מטכד האת וג'
 מטכד האים וג' מטכד האו טאה זורה וקלת מטכד האור תאומים
 מאזנים בלי ובאן אמר שלשה שונאים וג' אזהבים מתכבבים את
 אמר ג' זמורים במחמה אחרת פי' עם פניו נרז משך
 הפאן כפי לילכילן ואמר שלשה מאים וג' מאותים את האזהבים
 האב והאזנים והכה את למה שהנה הכה שומרים אומ האזנים
 ומה שומרים האזנים ירניחו האב והיו האב והאזנים למלים
 זול האב והאב מצניד מה להם מתקייבים אבול ואו הג' מן ה"ב
 ה"ב הם אזהבים והג' שונאים הפבד והמה והלשן הפבד
 מלכילן אבול המזון באצטומרא ואוצר אומ מן האצטומרא בזוקים
 הנקראים מאסרינו ולוא הפבד אבול אומ בם מתוך נתי אמת
 אומ על האב אמתה אמתה כפי ליזין בו והמה הפבד הפבד
 עם אתי לויא שואבת אנפלה יתרון המרה הירונה והלחורה
 למצבן אומ הפבד אומיא אומ מצמו אל הפיס היבד
 הנקרא מרה וכליכנס בה תוציאו אומ דרך של כיתיה
 הלש מפייה הצולן, לוח לוח בקר אצטומרא כפי להסכים
 ולתקן צנתה ויזמור אותה על סכול ולוק בקר אל המדים ואור

- 147 -

זכות אברהם אבות הכסות אלו האדום השנים
 עד שיצא בך האדום הגדול והבדל כענין לך ואור ואין
 צד מנוק לבארו וכך בארנו לך בספרנו האחד אשר
 התחבר השם אלו והיותו נלא כלא הטעם זכי להשם
 אמרתי פירכבון וטעמו ממנה והאמת זכות היו
 הרכב בן האמת והאמת זכר אה לאמר ג' אמת
 תחיותם והטחול זכי להחיות יכנס בך האור
 מצוין לך זה האב והם יצא האור הניטורי היותו
 מן הדבור וממנו החוס בלב והטחול הוא האב לא היתר
 הלחור ליבולה הפך כל צדן הבק אורה אור מלכו
 לא יגון ממנו החו וילוב בו צדו וממנו זכה לאמר
 ג' אמתם של נקבוק והאזן לזכר יסתם האזן לטה אמת
 היה האדם אה כי יתן ולוא האור הצוין
 מבחור ויצא האור הניטורי מכך עמ וכן אלו יסתם האב
 וכי הטעם היה החו נדבר מהלש אי תגוס וכי
 והיה אה בואו ואמר אהך טעם וזלרים חפלים בגוף
 א' טעם-דלר מנהיגין וז' לזרים וג' אמת אחד על גבי
 גלה וגלה על גבי לטה ולטה על גבי טעם דלר
 וכלן אצוין לך בך השם אמת ג' אמת האולוס בגוף
 והם האור והלב והפך והז' לזרים הם הסינים והאגנים

- 149 -

דמות 15

כוהבים להוא מטבד האוס הנותר מן הבק האחר להוא מטבד האחר, סבת
 הזמן הוא הטחול אפי לטונק אליו הבק הזכור מן הזב ונלאר הזב למח
 והוא קטבד נר יכל והכליות אטור הנותר מן הבק למשל אוות
 הכבד אמטה אגול און אוות, כבי שלא יצא הבק עם מי רגלים
 ויזבד אטלה אכן יצא כמו הזלר ליל בו אטט אאבותיות אפי
 לאין זרן הטבד אפסיב ואחריהם הזבים הזכר אפנקזה
 הוא לבזכר הם נראים עם האמה אפנקזה אינן נראים כי הם
 מקבלים עם כפי בית הרוח תחת הסוד ויל מן הכאלונים
 לשמו הזבים מן האיתקים הנעידים בגלל לשכתי הגרד
 מתבלגל בו והטפה לבה להוליד האמה מן הנקזה היא
 רחמה אפי להרחק מן הנקזה הוא אמה הכוכה אאחור
 וכלי קני זכרות האבק זרחס האלה שופן היטה
 זרחס אולג אמנה האבק. והיודים אדלות מאמה ולהכנים
 המזון אל הרה והרגלים אבקל המזון. והנה התמאר כל
 קאור אבואר וכלחל מזה אמר וכיון שצבה אכזרהס אציו
 והביט וראה. אחר והליו אציה וחלב אור וראה זיבו נלה
 זלם אציו הפל ונלאו אופו וכרת לו קיט אולגסד והאמין
 קה' אוחלציה או צדק צרת לו קיט הזלם אפצטוט רגלם
 והוא קיט מילה ולמן סלר אפצטוט ידע והוא קיט ולמן
 ועל סלרים ולמן אוחלית קלסונ אהינעם גלה או סובי

יותר מן זכר

כפי זרחס

כפי חובי מטבד

אלכן באים זאנן האל באזן ברוב קצטן קלען אלס מקלות נ קצט זאלימלען

תת

כיום אור מלכות ההצדקה קיון
ה' צד"ח אוד"ר שני תר"מה א"פ
לכבוד הרב
לצ"ה ה"ו.

כאור 4.

ולראו איסור בן ושה זאלימלען